

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 40, 2018

Nummer 40, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:1985](#) 26-10-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2018:1190](#) 05-10-2018

[Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2018:1176](#) 05-10-2018

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:4528](#) 30-10-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:4505](#) 30-10-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:3951](#) 30-10-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:3844](#) 08-10-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:3546](#) 27-09-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4605](#) 24-10-2017

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:4627](#) 30-10-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5205](#) 26-10-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5177](#) 25-10-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5152](#) 24-10-2018

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:4277](#) 24-10-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:8713](#) 22-10-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:8362](#) 09-10-2018

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2018:5993](#) 20-09-2018

[Rechtbank Overijssel, ECLI:NL:RBOVE:2018:4067](#) 19-09-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5187](#) 05-09-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:5184](#) 01-08-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:1555](#) 14-03-2018

Antillen

[Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2018:160](#) 21-08-2018

[Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2018:159](#) 21-08-2018

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 24-10-2018

werknemer/Fountex Company B.V.

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Midden-Nederland](#) 19-09-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Krantenartikel van Het Parool over appellant als stroman van een topcrimineel niet onrechtmatig. Appellant is door eigen toedoen een publiek figuur geworden. Het artikel vindt voldoende steun in feitenmateriaal. Er is hoor en wederhoor toegepast. Het belang van Het Parool bij publicatie dient te prevaleren boven de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van appellant.

Het Parool heeft een krantenartikel over appellant gepubliceerd waarin appellant wordt genoemd als stroman van topcrimineel [A] en waarin wordt beschreven dat vergunningen voor speelautomatenhallen die appellant had, door de burgemeester middels een Bibob-besluit zijn ingetrokken. Appellant acht het artikel onrechtmatig en vordert dat het artikel wordt verwijderd en dat *Het Parool* hem een bedrag van € 5.000 betaalt wegens immateriële schade.

Gegeven de feiten en omstandigheden is het hof van oordeel dat de publicatie van het krantenartikel niet onrechtmatig was jegens appellant. Appellant is mede door eigen handelen een publieke figuur en het onderwerp van het artikel – witwassen van crimineel geld op de Wallen – betreft een maatschappelijke misstand die onderdeel is van het publieke debat. De feitelijke beweringen in het artikel vinden, naar nu blijkt, voldoende steun in de tekst van het besluit, terwijl de betiteling van appellant als stroman van [A] in voldoende mate binnen de gegeven context past. Voorts is in het oorspronkelijke artikel in voldoende mate aandacht geweest voor het standpunt van appellant en is zijn vordering niet gericht op herstel daarvan in de online versie van het artikel. In dit geval dient dan ook het belang van *Het Parool* c.s. bij publicatie van het artikel te prevaleren boven het belang van appellant bij bescherming van zijn persoonlijke levenssfeer. Er is geen grond voor toewijzing van het gevorderde voor zover het genoemd artikel betreft.

Appellant heeft daarnaast nog gevorderd dat bij een aantal andere door hem genoemde artikelen waarin hij wordt gekwalificeerd als stroman een rectificatie wordt geplaatst. Hij heeft daartoe gesteld dat *Het Parool* wegens de vrijspraak, de doorhaling van beslagen op de panden en het Bibob-besluit al enige tijd weet dat de overheid hem niet meer als stroman ziet.

Het hof wijst op hetgeen reeds over het krantenartikel is overwogen waaruit blijkt dat het enkele gebruik van het woord stroman in de gegeven context niet onrechtmatig is. Appellant heeft geen concrete omstandigheden aangevoerd waarom het gebruik van dat woord in de overige – reeds geruime tijd gearchiveerde – artikelen wel onrechtmatig jegens hem zou zijn. Appellant heeft dan ook onvoldoende aangevoerd om tot toewijzing van dit onderdeel van zijn vordering te komen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:3951

Zaaknummer: 200.220.758/01

Rechters: D. Kingma, F.J. Verbeek en M.S.A. Vegter

Advocaten: M.Ch. Kaaks en C. Wildeman

Wetsartikelen: 10 EVRM, 6:162 BW en 3 Wet Bibob

RECHTSPRAAK

Appellant heeft na een ongeval met een cirkelzaag blijvend letsel aan zijn rechterhand opgelopen. Hij had met een assurantietussenpersoon een arbeidsongeschiktheidsverzekering afgesloten. Appellant stelt dat deze een beroepsfout heeft gemaakt door hem niet te wijzen op de risico's van de beperkte/ontoereikende dekking van de instap-AOV. Hof overweegt dat appellant onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij anders wel voor een ruimere dekking had gekozen.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:4528

Zaaknummer: 200.206.823_01

Rechters: J.J. Verhoeven, E.A.M. van Oorschot en E.H. Pijnacker Hordijk

Advocaten: C. Fledderus en Ph.C.M. van der Ven

Wetsartikelen: 7:401 BW, 6:162 BW en 6:74 BW

RECHTSPRAAK

Vervolg op PS 2017-0368. Ziekenhuiswerknemer stelt ziekenhuis aansprakelijk voor zijn psychische gezondheidsklachten op grond van schending van haar zorgplicht. Hof last een meervoudige comparitie.

Appellant is werkzaam geweest in een ziekenhuis. Daar was sprake van een verstoorde verhouding op de werkvloer. Appellant heeft te maken gehad met seksuele intimidatie. Appellant voert aan dat hij psychische gezondheidsschade en daardoor ook financiële schade heeft geleden als gevolg van een schending van de op het ziekenhuis rustende zorgplicht. Hij vordert in deze procedure onder meer een verklaring voor recht dat het ziekenhuis zijn zorgplicht tegenover hem heeft geschonden en gehouden is de daaruit voortvloeiende schade te vergoeden, en de veroordeling van het ziekenhuis tot het vergoeden van schade. Het ziekenhuis betwist het bestaan van een csqn-verband tussen de gezondheidsklachten en de verstoorde verhoudingen op de werkvloer. Het hof gaat echter wel uit van een causaal verband, gezien het deskundigenbericht. Alleen de schade die in een zodanig verband staat met de tekortkoming van het ziekenhuis dat deze schade, mede gezien de aard van de aansprakelijkheid en van de schade, als een gevolg van die tekortkoming kan worden toegerekend, komt voor vergoeding in aanmerking (artikel 6:98 BW). Bovendien zal alsdan moeten worden beoordeeld of de schade mede een gevolg is van één of meer omstandigheden die appellant zelf kunnen worden toegerekend, overeenkomstig het bepaalde in artikel 6:101 BW. Het zal naar verwachting nog veel tijd kosten alvorens er, hetzij in deze procedure hetzij in een schadestaatprocedure, een onherroepelijk eindoordeel over de door appellant gevorderde schade zal kunnen worden gegeven. Dit lijkt het hof voor beide partijen onwenselijk, gelet op de impact die de zaak volgens de deskundige op appellant heeft en bij voortdurend zal hebben. Het hof neemt in dit verband in aanmerking de (waarschuwendende) constatering van deskundige Vermetten dat er 'een verharding van het conflict op de werkvloer (is) dat een onwerkbaarheid lijkt te doen ontstaan en mogelijk gaat interfereren met de veiligheid van anderen en patiënten op de operatiekamer'. Het hof acht om deze redenen een meervoudige comparitie van partijen noodzakelijk om tegen de achtergrond van al het voorgaande met partijen te onderzoeken of deze procedure door middel van een minnelijke regeling of mediation kan worden beëindigd.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:4505

Zaaknummer: 200.160.342_01

Rechters: M.A. Wabeke, J.F.M. Pols en M.E. Bruning

Advocaten: G.A. Diebels en C.P. van den Eijnden

Wetsartikelen: 6:101 BW en 6:98 BW

RECHTSPRAAK

Gedaagden laten zich naar aanleiding van een zakelijk geschil met eisers op negatieve wijze uit over eisers door hen te beschuldigen in een radio-uitzending en op sociale media. Voorzieningenrechter kwalificeert het grootste deel van de uitlatingen als onrechtmatig en gebiedt gedaagden de berichtgeving op sociale media te verwijderen op straffe van een dwangsom.

Gedaagden hebben zich op Facebook, Instagram en in een radio-uitzending van 'Zwarte Prietpraat' op zeer negatieve wijze uitgelaten over eisers. Eisers vorderen een rectificatie via al deze kanalen op straffe van een dwangsom. Eisers leggen aan hun vorderingen ten grondslag dat gedaagden onrechtmatig jegens hen hebben gehandeld door hen in de media en online met naam en toenaam 'zwart te maken' en diep door het slijk te halen. Zij betogen dat gedaagden de kwalificaties/termen 'oplichters', 'criminelen', 'bedriegers' en 'misbruik' hebben gebruikt, terwijl deze verdachtmakingen geheel onjuist, onterecht en niet op feiten zijn gebaseerd. Eisers stellen dat gedaagden voortdurend en herhaaldelijk een inbreuk op hun naam, eer en persoonlijke levenssfeer plegen en dat zij daardoor schade lijden.

De voorzieningenrechter overweegt dat het recht van vrijheid van meningsuiting hier botst met het recht op bescherming van de eer en goede naam. De rechter overweegt verder dat sprake is van ernstige beschuldigen die verwijzen naar strafbaar verboden gedrag zonder dat vaststaat dat daarvan sprake is. Eisers en gedaagden hebben een zakelijk geschil en twisten over de inhoud van de tussen hen gesloten overeenkomst. Het gebruik van de kwalificaties 'oplichter', 'bedrieger' en 'crimineel' vindt dan ook geen grond in de feiten. Bovendien is het gebruik van deze kwalificaties onnodig. Gedaagden hadden zich tijdens de radio-uitzending neutraler kunnen uitlaten. Hoewel dit voor gedaagde 1, in verband met zijn wat onstuimige persoonlijkheid, wellicht lastig is, had ook gezegd kunnen worden dat gedaagde 1 van mening is dat hij als compagnon met eisers heeft samengewerkt en dat zij nu de winst niet met hem willen delen. Gedaagden hadden zich moeten realiseren dat door het gebruik van termen zoals 'oplichter', 'bedrog' en 'crimineel' aan eisers als zakenlieden schade zou kunnen worden toegebracht. De uitlatingen gedaan tijdens de radio-uitzending zijn dan ook onrechtmatig. Een

rectificatie acht de voorzieningenrechter echter niet op zijn plaats, omdat de uitzending van een tijd geleden is en een rectificatie niet effectief zal zijn. Verder acht de voorzieningenrechter een aantal berichten op sociale media ook onrechtmatig. Deze berichten dienen te worden verwijderd door gedaagden. Gedaagden dienen zich ook in de toekomst te onthouden van soortgelijke publiekelijke beschuldigingen en uitlatingen.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 30-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:4627

Zaaknummer: 342541

Rechters: R.J.B. Boonekamp

Advocaten: M.D.N. Jumelet en A.R. de Vlieger

Wetsartikelen: 8 EVRM, 10 EVRM en 7 Gw

RECHTSPRAAK

Domeinnaamhouder faciliteert in het anoniem plaatsen van onrechtmatige artikelen op een website met daarin valse beschuldigingen. Eisers worden door de beschuldigingen in goede eer en naam aangetast, verkeren in levensgevaar en hun onderneming zal de deuren moeten sluiten. Handelt de domeinnaamhouder onrechtmatig tegen eisers? Voorzieningenrechter oordeelt van wel en gedaagde dient de content te verwijderen.

Op een bepaalde website zijn een aantal artikelen verschenen waarin eisers in verband worden gebracht met ernstige misdrijven. Uit de artikelen blijken de namen en adressen van eisers en hun onderneming en er worden foto's van eisers getoond. Eisers leggen het volgende aan hun vorderingen ten grondslag. De artikelen over eisers en hun onderneming die zijn gepubliceerd op de website zijn onrechtmatig jegens eisers. Eisers worden, onder meer, volledig herkenbaar en zonder enig voorbehoud beschuldigd van het (mede)plegen van misdrijven, waaronder moord. Ook worden de adressen van eisers en hun onderneming genoemd en wordt het portretrecht van eisers geschonden doordat foto's waarop zij te zien zijn zonder hun toestemming op de website zijn geplaatst. De beschuldigingen die in de artikelen worden geuit, zijn nergens op gebaseerd en volkomen onterecht. Er is geen hoor en wederhoor toegepast. Eisers, en anderen, verkeren door de valse beschuldigingen in levensgevaar. Ook wordt de eer en goede naam van eisers aangetast. Tevens is de onderneming van eisers door de beschuldigingen financieel in zwaar weer terechtgekomen en zal deze haar deuren moeten sluiten. Gedaagde zorgt ervoor dat de persoon die verantwoordelijk is voor de content van een website die hangt onder een domeinnaam van gedaagde, wordt afgeschermd. De auteur van de artikelen op de website is hierdoor niet te achterhalen. Gedaagde is ervan op de hoogte gebracht dat de artikelen onrechtmatig zijn en is gesommeerd de website buiten gebruik te stellen, maar zij heeft dit niet gedaan. Gedaagde handelt onrechtmatig tegenover eisers, omdat zij het onrechtmatig handelen van de auteur van de artikelen faciliteert en hier zelfs aan verdient.

De voorzieningenrechter stelt vast dat de gepubliceerde artikelen onrechtmatig zijn en dat

door gedaagde de auteur van de artikelen niet te achterhalen is. Indien gedaagde ook de hostingprovider is, is zij aansprakelijk op grond van artikel 6:196c lid 4 BW. Indien gedaagde dit niet is, acht de voorzieningenrechter haar aansprakelijk op grond van artikel 6:162 BW (voor zover vereist in combinatie met artikel 6:196c lid 5 BW). Toen eisers gedaagde aanschreven met hun verzoek, antwoordde gedaagde slechts met een link naar een YouTube-filmpje. Dit bevestigt de indruk dat gedaagde doelbewust faciliteert dat auteurs anoniem en zonder consequenties onrechtmatige content kunnen plaatsen op de websites die hangen onder de domeinnamen van gedaagde. Hierdoor handelt gedaagde zelfstandig in strijd met wat volgens het ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betamelijk is en dit gedrag is haar toe te rekenen. Bovendien is – onbetwist – gesteld dat eisers door dit handelen schade lijden. De voorzieningenrechter veroordeelt gedaagde om ofwel de artikelen van de website te verwijderen ofwel de gehele website buiten werking te stellen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 26-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5205

Zaaknummer: C/16/468060 / KG ZA 18-613

Rechters: R.A. Steenbergen

Advocaten: P.M. Hoogstad

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:169c BW

RECHTSPRAAK

Procesrecht. Kan inzage, afschrift of uittreksel op de voet van artikel 843a Rv worden verzocht bij verzoekschrift? Gewichtige redenen (artikel 843a lid 4 Rv) in verband met vertrouwelijkheid van interne besluitvorming en overleg met externe adviseurs. Uitleg van veroordeling tot verstrekking afschrift van stukken in verband met vertrouwelijkheid van overleg tussen veroordeelde partij en haar advocaat.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-10-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:1985

Zaaknummer: 17/03388

Rechters: E.J. Numann, G. Snijders, M.V. Polak, C.E. du Perron en M.J. Kroeze

Advocaten: B.T.M. van der Wiel, A.M. van Aerde en N.E. Groeneveld-Tijssens

Wetsartikelen: 843a Rv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Een agente wordt door veroordeelde op haar hoofd geslagen en op de grond meer dan vijftien seconden door hem in een wurggreep gehouden. Hij heeft zich daarmee schuldig gemaakt aan een poging tot doodslag en openlijke geweldpleging. De vrouwelijke agente vreesde haar leven te verliezen. Ook de andere agenten geven aan dat zij in hun – soms al lange – carrière niet eerder met zulk heftig geweld zijn geconfronteerd. Toewijzing van € 6.000 ter vergoeding van immateriële schade. De andere agenten hebben recht op € 500 immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 25-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5177

Zaaknummer: 16/659203-18 (P)

Rechters: K.J. Veenstra, H.E. Spruit en M.W.V. van Duursen

Advocaten: B. Hartman en E. Ceulen

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

GZ-psycholoog is naar aanleiding van een relatie met een cliënte doorgehaald in het BIG-register. Gedaagde heeft een zwarte lijst gepubliceerd en daar eiser op vermeld. De kantonrechter acht deze vermelding niet onrechtmatig en geen onaanvaardbare schending van de persoonlijke levenssfeer van eiser.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 24-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5152

Zaaknummer: 5820486 UC EXPL 17-4337

Rechters: A.S. Penders

Advocaten: R.M.W. de Haan en D. Fasseur

Wetsartikelen: 7 EVRM, 10 Gw en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Voormalig ggz-patiënt wordt veroordeeld wegens poging tot doodslag van een ggz-medewerker waarbij tweemaal met een groot koksmes diep in de bovenrug van de medewerker is gestoken. Bij het vaststellen van de hoogte van de immateriële schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van het letsel en de gevolgen voor het slachtoffer en de ernst van het gepleegde delict. De rechtbank maakt gebruik van haar schattingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 6:97 BW. De hoogte van de schade wordt geschat op € 7.500.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 24-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:4277

Zaaknummer: 18/930261-17

Rechters: M.B.W. Venema en H.J. Schuth

Advocaten: L.E. Toet

Wetsartikelen: 285 Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

werknemer/Fountex Company B.V.

Werkgeefster die een foto op Facebook plaatst van werknemer waarop hij zittend op een wc zit met wc-rol in zijn hand, is gehouden tot betaling van een schadevergoeding van € 500.

Feiten

Werknemer is van 1 juli 2017 tot 22 december 2017 in dienst geweest van Fountex in de functie van Senior Manager Safety & Operations. Vanaf eind december 2017 is tussen partijen uitgebreid gecorrespondeerd over uitbetaling van het salaris over de maanden oktober en november, het verstrekken van loonstroken en over de teruggave van bedrijfseigendommen. In maart 2017 is een foto van werknemer geplaatst op een Facebookpagina van de politieke partij waar werknemer actief is en waarvoor hij op dat moment in de gemeenteraad zat. Op de foto is hij zittend op een wc te zien met een wc-rol in zijn hand. Werknemer vordert onder meer betaling van het achterstallige salaris over de maanden oktober en november 2017. Ook vordert hij schadevergoeding wegens aantasting van eer en goede naam. Voorts vordert hij om Fountex en aan haar gelieerde natuurlijke personen met onmiddellijke ingang te verbieden zich negatief uit te laten over werknemer.

Oordeel

Naar het oordeel van de kantonrechter heeft Fountex erkend dat werknemer in de maand november in totaal 12 uur heeft gewerkt. Fountex geeft immers in een e-mail aan dat deze uren netjes en conform afspraak zullen worden uitbetaald. De vordering om € 180 bruto uit te betalen zal derhalve worden toegewezen. Werknemer heeft voorts betaling van € 100 gevorderd, omdat dit bedrag, volgens werknemer ten onrechte, door Fountex ter zake van 'inhouding werkkleding vergoeding' in mindering is gebracht op zijn salaris. Fountex heeft betwist dat werknemer alle werkkleding heeft ingeleverd en voert daartoe aan dat werknemer een paar werkschoenen met een gesp niet heeft ingeleverd en dat zij om die reden het bedrag heeft ingehouden. Het ligt op de weg van werknemer om aan te tonen dat hij dit wel heeft gedaan. Dit heeft werknemer echter nagelaten. Deze vordering van werknemer zal derhalve worden afgewezen. Wat betreft de schadevergoeding overweegt de kantonrechter als volgt.

Fountex voert als verweer aan dat zij geen foto's op het internet heeft geplaatst, maar dat de heer X dat heeft gedaan en dat dit niet aan Fountex kan worden toegerekend. De kantonrechter gaat hieraan voorbij. Het kan wel degelijk aan Fountex worden toegerekend. De foto is immers gemaakt tijdens het bestaan van de arbeidsovereenkomst tussen partijen. Bovendien heeft de heer X deze foto geplaatst op een moment dat tussen Fountex, waarvan hij enig bestuurder is, en werknemer onderhavig geschil bestond en om die reden valt aan te nemen dat juist vanwege het gerezen geschil tussen partijen de foto op Facebook is geplaatst. Van een vriendschappelijke relatie tussen partijen was op dat moment geen sprake meer. Derhalve kan de gedraging van de heer X in het maatschappelijk verkeer worden aangemerkt als gedraging van Fountex. In geschil is de vraag of Fountex door het plaatsen van de foto onrechtmatig jegens werknemer heeft gehandeld. Bij de beoordeling van die vraag geldt dat er sprake is van een botsing tussen twee fundamentele rechten, te weten het recht van werknemer op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer en het recht van Fountex op vrijheid van meningsuiting. Door Fountex is geen enkel te rechtvaardigen (algemeen) belang aangevoerd om op deze wijze gebruik te maken van de foto van werknemer, zittend op een toilet met een wc-rol in zijn hand. Bovendien waren op het tijdstip van plaatsing de gemeenteraadsverkiezingen aanstaande waarvoor werknemer zich opnieuw kandidaat had gesteld. Het handelen van Fountex is dan ook als onrechtmatig te kwalificeren. De kantonrechter acht een schadevergoeding van € 500 op zijn plaats.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 24-10-2018

Zaaknummer: 6763459/ LC EXPL 18-848

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot zware mishandeling en poging tot doodslag. De verdachte heeft geprobeerd zijn ex-partner zwaar lichamelijk letsel toe te brengen door met zijn auto tegen de auto waarin het slachtoffer reed te botsen en haar tegen een flatgebouw aan te duwen. Hierdoor is de ex-partner met haar auto tegen een gevel gereden. Vervolgens is de verdachte uitgestapt, heeft hij het portier van de auto van het slachtoffer opengetrokken en heeft hij vrijwel direct met een mes op haar ingestoken, waardoor het slachtoffer meerdere levensgevaarlijke steekwonden opliep. Toewijzing van € 15.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 22-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:8713

Zaaknummer: 10/691161-17

Rechters: J.A.M.J. Janssen-Timmermans, R.J.A.M. Coijmans en P.E. van Althuis

Advocaten: P.T. Verweijen

Wetsartikelen: 287 Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Werknemer stelt werkgever aansprakelijk voor het blijvende letsel aan zijn rechteroog dat hij heeft opgelopen bij een arbeidsongeval. Werknemer heeft echter de verkeerde partij betrokken bij het geschil (hij was ten tijde van het ongeval in dienst van een inmiddels failliete onderaannemer van de Stichting) en de verkeerde rechtsvraag voorgelegd. Kantonrechter wijst het verzoek af.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 09-10-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:8362

Zaaknummer: 6989426

Rechters: E. van Schouten

Advocaten: O. Emre en H.M. Kruitwagen

Wetsartikelen: 7:658 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mensenhandel ten aanzien van drie vrouwen door middel van de loverboymethode. Toewijzing van bedragen tussen de € 750 en € 5.500 aan immateriële schadevergoeding. Het hoogste bedrag wordt toegewezen wegens het psychische letsel dat een van de vrouwen heeft opgelopen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 08-10-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:3844

Zaaknummer: 23-000860-16

Rechters: M.L. Leenaers, H.S.G. Verhoeff en M.J.A. Plaisier

Wetsartikelen: 300 Sr en 350 Sr

RECHTSPRAAK

Bewijs van de oorzaak van een brand in varkensstallen. Advocaat-generaal (A-G) concludeert over de maatstaf voor bewijswaardering omtrent schadeoorzaken. A-G stelt dat een belangrijke rol behoort te spelen of blijkt van de mogelijkheid van een alternatief scenario – waarin de aangesproken partij níét aansprakelijk is – en, zo ja, de mate waarin dat alternatieve scenario aannemelijk is. Indien zo’n alternatief scenario in het geheel niet in beeld is, behoren aan het bewijs geen hoge eisen te worden gesteld. Is zo’n alternatief scenario wel in beeld, dan zal een juiste bewijswaardering vooral neerkomen op een afweging van de waarschijnlijkheid van het ene scenario ten opzichte van die van het andere. Indien uitsluitend scenario’s voorgesteld zijn die weinig aannemelijk zijn, is uiteraard niet vanzelfsprekend dat volstaat dat het scenario waarop de vordering jegens de aangesproken partij berust, waarschijnlijker is dan de benoemde alternatieve scenario’s.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-10-2018

ECLI: ECLI:NL:PHR:2018:1190

Zaaknummer: 17/05150

Rechters: W.L. Valk

Wetsartikelen: 152 Rv

RECHTSPRAAK

Ongeldige opzegging van dealerovereenkomst door importeur. Advocaat-generaal bespreekt onder meer het leerstuk van de kansschade, ook wel verlies van een kans genoemd. Het leerstuk biedt een oplossing voor gevallen waarin een vergelijking tussen de situatie 'met' en de situatie 'zonder' normschending niet goed te maken is, omdat onzeker is wat er in de situatie zonder de normschending zou zijn gebeurd en het onredelijk is om de benadeelde daarvan het risico te laten dragen. In zo'n geval kan de schade worden weergegeven als het verlies van een (in een percentage uit te drukken) kans dat in de situatie zonder normschending een beter resultaat zou zijn bereikt. In dit geval is echter geen sprake van zodanige onzekerheid en bestaat er geen aanleiding voor toepassing van het leerstuk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 05-10-2018

ECLI: ECLI:NL:PHR:2018:1176

Zaaknummer: 17/04092

Rechters: Hartlief

Wetsartikelen: 6:100 BW, 6:95 BW, 6:96 lid 2 BW en 6:98 BW

RECHTSPRAAK

Appellante beroept zich op schending van eer en goede naam en schending van haar privacy nadat zij vrijwel onherkenbaar in beeld is gebracht door Undercover in Nederland. Het hof overweegt dat het programma maatschappelijke misstanden aan de kaak stelt en de beschuldigingen voldoende steun vinden in het feitenmateriaal. Beroep op artikel 9 AVG gaat niet op, omdat dit artikel niet van toepassing is op verwerking van gegevens voor een journalistiek doel.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 27-09-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:3546

Zaaknummer: 200.246.259/01

Rechters: D. Kingma, G.C. Boot en H.M.M. Steenberghe

Advocaten: H.J. Oosterhagen en J.A.K. van den Berg

Wetsartikelen: 9 AVG

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Verdachte heeft gedurende meerdere jaren een seksuele relatie onderhouden met aangeefster die gedurende die periode de leeftijd had van 12 tot 16 jaar. Verdachte was toen 46 tot 50 jaar. Gedurende deze lange periode heeft hij vele malen ontuchtige handelingen met haar verricht. Dit waren soms zeer vergaande ontuchtige handelingen als binnendringen, fisting en sm. Ook heeft hij naaktfoto's gemaakt van aangeefster en zichzelf, al dan niet gedurende de ontuchtige handelingen. Verdachte heeft daarmee inbreuk gemaakt op de lichamelijke integriteit, waardigheid en de persoonlijke levenssfeer van aangeefster. Toewijzing van € 10.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 20-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2018:5993

Zaaknummer: 02-705010-18

Rechters: I.M. Josten, J.A. van Voorthuizen en H.E. Goedegebuur

Advocaten: R.W. van Voorst Vader

Wetsartikelen: 240b Sr, 245 Sr en 247 Sr

RECHTSPRAAK

Medisch Spectrum Twente is aansprakelijk voor het pinkletsel dat eiser heeft geleden door een medische fout. De aansprakelijkheid is reeds vastgesteld bij tussenvonnis. Verschillende schadeposten worden besproken en (deels) toegewezen: arbeidsvermogensverlies (€ 45.000), kosten voor huishoudelijke hulp (€ 1.440), kosten voor de tuinman (€ 7.250) en smartengeld (€ 5.000).

Bij tussenvonnis heeft de rechtbank geoordeeld dat het Medisch Spectrum Twente (MST) voor de door eiser, als gevolg van het handelen van een medewerker van het MST, geleden en te lijden schade aansprakelijk is. Anders dan tijdens de comparitie namens het MST meermaals naar voren is gebracht, staat de omstandigheid dat de deskundige niet met zekerheid heeft kunnen vaststellen waaruit de kunstfout van de medewerker bestaat aan aansprakelijkheid niet in de weg. De deskundige heeft drie mogelijke oorzaken voor het ontstane letsel genoemd, te weten dat de medewerker van het MST – ten onrechte – in de pees heeft geprikt, dan wel een verkeerde dosering vloeistof heeft gebruikt, of een combinatie van beide. In alle drie die opties is er, aldus de deskundige, sprake van een niet-*lege artis* uitgevoerde behandeling, oftewel van een kunstfout. Dat levert een toerekenbare tekortkoming op, waarvoor het MST aansprakelijk is. Om de omvang van het causaal verband vast te stellen moet worden uitgegaan van het verschil in het te verwachten resultaat bij een geslaagde behandeling (in dit geval de naaldaponeurotomie) en de huidige medische eindtoestand. Een adequaat uitgevoerde naaldaponeurotomie, waarbij het opgetreden peesletsel niet was ontstaan, zou blijkens het rapport van de deskundige hebben geleid tot ‘een geringe tot geen extensiebeperking in de pink’. De mate van invaliditeit is – anders dan namens het MST tijdens de comparitie is betoogd – niet bepalend voor de vraag welke beperkingen eiser ondervindt van de functiebeperking van de pink van zijn dominante hand. De pink is na een zevental operaties in december 2017 uiteindelijk met een pin vastgezet in een licht gebogen stand.

De rechtbank veroordeelt het MST tot betaling van een bedrag van € 61.937,50. Dit betreft onder andere de schadeposten arbeidsvermogensverlies (€ 45.000), kosten voor

huishoudelijke hulp (€ 1.440) en kosten voor de tuinman (€ 7.250). Eiser heeft € 15.000 smartengeld gevorderd. De rechtbank kent, indachtig het gegeven dat eiser in totaal zeven keer is geopereerd aan zijn pink, de door hem ondervonden beperkingen en de uiteindelijk blijvende functionele beperkingen, aan smartengeld een bedrag van € 5.000 toe. Het MST zal tot betaling daarvan worden veroordeeld.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 19-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2018:4067

Zaaknummer: 205225 HAZA 17-336

Rechters: E.W. de Groot, A.M.S. Kuipers en K.J. Haarhuis

Advocaten: M.J.E.C. Camps en E.J.C. de Jong

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Werknemer stelt werkgever aansprakelijk voor de schade die hij heeft opgelopen doordat hij onder stroom is komen te staan door een onveilige freesmachine. Werkgever heeft onvoldoende veiligheidsmaatregelen getroffen en is aansprakelijk voor de schade.

Werknemer heeft tijdens het uitoefenen van zijn werkzaamheden onder stroom gestaan door een onveilige freesmachine. Een paar dagen na het ongeval heeft de werknemer zich gemeld bij de huisarts met klachten, waarna PTSS is geconstateerd. De werknemer vordert dat voor recht wordt verklaard dat zijn werkgever aansprakelijk is voor de schade. De kantonrechter is van oordeel dat de werknemer de mogelijkheid van schade voldoende aannemelijk heeft gemaakt. Voor dit oordeel is in de eerste plaats relevant dat niet kan worden uitgesloten dat het onder stroom staan kan leiden tot fysieke en ook psychische aandoeningen. In dit geval staat vast dat de werknemer tijdens het uitoefenen van zijn werkzaamheden een ongeval heeft gehad door het gebruik van een onveilige freesmachine. De werkgever heeft dit niet bestreden. Het is ook niet gebleken dat de werkgever voldoende veiligheidsmaatregelen heeft genomen. Ondanks het verzoek daartoe, heeft zij geen onderhouds- of keuringsrapporten van de freesmachine overgelegd. De werkgever is aansprakelijk voor de opgelopen schade.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 19-09-2018

Zaaknummer: 6980868 UE VERZ 18-248 HH/1480

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Vrachtwagenchauffeur stelt zijn werkgever aansprakelijk voor de schade door de koolmonoxidevergiftiging die hij heeft opgelopen tijdens de uitvoering van zijn werkzaamheden. De werkgever is aansprakelijk bevonden.

Verzoeker is werkzaam als vrachtwagenchauffeur. Na een nacht te hebben geslapen in de vrachtwagen, is verzoeker onwel geworden. In het ziekenhuis bleek dat verzoeker een lichte koolmonoxidevergiftiging heeft opgelopen. Uit een brandweerrapport is gebleken dat er een uitlaat lek was onder de vrachtwagencabine, hetgeen mogelijk tot de vergiftiging heeft geleid. Verzoeker is vervolgens uit dienst getreden bij de werkgever. Hij verzoekt de kantonrechter voor recht te verklaren dat zijn werkgever aansprakelijk is voor de door hem geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade als gevolg van het ongeval. Aan zijn stelling legt de vrachtwagenchauffeur ten grondslag dat hij bij de uitoefening van zijn werkzaamheden is blootgesteld aan een te hoog koolmonoxidegehalte, als gevolg waarvan hij een koolmonoxidevergiftiging heeft opgelopen. Het verhoogde koolmonoxidegehalte was volgens verzoeker het gevolg van een defecte standkachel in de vrachtwagen. De werkgever heeft daarom niet aan haar zorgplicht op het gebied van veiligheid voldaan. Verder stelt de verzoeker dat hij als gevolg van de koolmonoxidevergiftiging moeite heeft met zijn ademhaling en dat hij bang is om dood te gaan. Door een verkeerde reactie op de koolmonoxidevergiftiging heeft hij een hyperventilatie-achtige ademhaling aangeleerd. Zijn conditie is daardoor beperkt en hij is heel snel moe.

De kantonrechter overweegt als volgt. Op grond van artikel 7:658 lid 1 BW is de werkgever verplicht de lokalen, werktuigen en gereedschappen waarin of waarmee hij de arbeid doet verrichten, op zodanige wijze in te richten en te onderhouden alsmede voor het verrichten van de arbeid zodanige maatregelen te treffen en aanwijzingen te verstrekken als redelijkerwijs nodig is om te voorkomen dat de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden schade lijdt. De feiten in hun onderlinge samenhang bezien vormen naar het oordeel van de kantonrechter een voldoende onderbouwing van de stelling van verzoeker dat hij schade heeft geleden in de uitoefening van zijn werkzaamheden. De vraag op welk moment verzoeker precies onwel is geworden (onmiddellijk nadat hij uit de cabine van de vrachtauto stapte of

enige tijd later, nadat hij had gedoucht), is daarbij niet van doorslaggevend belang. Er zijn geen andere oorzaken gevonden voor het onwel worden van verzoeker. De ernst van de klachten en de hoogte van de als gevolg daarvan geleden schade is voor de beoordeling of de werkgever op grond van artikel 7:658 BW aansprakelijk is niet van belang. De omstandigheid dat verzoeker is opgenomen in het ziekenhuis en gedurende 24 uur is behandeld met zuurstof, is voldoende om aan te nemen dat hij (enige) schade heeft geleden. Er zijn concrete aanwijzingen dat de werkgever niet aan haar zorgplicht heeft voldaan, omdat verzoeker is blootgesteld aan een te hoog koolmonoxidegehalte. De omstandigheid dat de werkgever niet kan aantonen dat hij in deze concrete situatie aan zijn zorgplicht heeft gedaan, omdat achteraf niet meer met zekerheid kan worden vastgesteld, of er sprake was van een verhoogde koolmonoxide in de cabine en zo ja, hoe deze situatie heeft kunnen ontstaan, moet in de gegeven omstandigheden voor haar risico blijven. De werkgever is daarom aansprakelijk.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 05-09-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5187

Zaaknummer: 6954875 AE VERZ 18-53

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: K.J. Nijman en G. de Gelder

Wetsartikelen: 7:658 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Na een aanrijding met een dronken autobestuurder zijn de echtgenote en pasgeboren dochter van geïntimeerde overleden. Toepassing omkeringsregel. De autobestuurder is voor 50% aansprakelijk voor het ongeval. Toekenning van shockschade.

Bij een verkeersongeval tussen twee auto's zijn de echtgenote en de pasgeboren dochter van geïntimeerde om het leven gekomen. Appellant was (flink) onder invloed van alcohol. Wegens het handelen in strijd met de Landsverordening Wegverkeer, is de zogenoemde 'omkeringsregel' van toepassing, zodat tot op tegenwijs moet worden uitgegaan van het bestaan van het voor aansprakelijkheid vereiste causaal verband tussen het onrechtmatig handelen – het rijden onder invloed – en het ongeval en de daaruit voortvloeiende schade. Appellant heeft aangevoerd dat het verkeersongeval uitsluitend toe te rekenen is aan geïntimeerde. Hij zou een onverwachte manoeuvre hebben gemaakt en er waren zo weinig uitwijkmogelijkheden ter plaatse, dat geen automobilist, hoe nuchter ook, een aanrijding had kunnen voorkomen. Om tegenbewijs te leveren heeft appellant een verkeersongevallenrapport in het geding gebracht, waaruit blijkt dat appellant zeer snel heeft gereageerd en dat er inderdaad geen uitwijkmogelijkheden waren. Er was, ook voor een niet onder invloed zijnde bestuurder, onder de gegeven omstandigheden te weinig tijd en ruimte ter beschikking om te reageren en te handelen ter voorkoming van de aanrijding, aldus het rapport. Desondanks is appellant niet in het leveren van het opgedragen tegenbewijs geslaagd. De mogelijkheid dat, zoals door geïntimeerde is gesteld, het ongeval mede is veroorzaakt doordat appellant als gevolg van zijn alcoholgebruik te hard heeft gereden, althans zijn snelheid onvoldoende op de plaatselijke omstandigheden heeft aangepast, is immers open blijven staan.

Omdat aannemelijk is dat de ernst van de schade, waarvan de aard voldoende bekend is, in belangrijke mate het gevolg is geweest van de snelheid waarmee appellant kwam aanrijden, zal het Hof bij gebrek aan concrete aanknopingspunten voor een andere verdeling de mate waarin appellant aan de schade heeft bijgedragen op 50% stellen. Dit betekent dat appellant voor dat percentage aansprakelijk zou zijn geweest jegens de als gevolg van het ongeval overleden echtgenote en dochter van geïntimeerde. Aannemelijk is de mogelijkheid dat

geïntimeerde als gevolg van het ongeval enige op de voet van artikel 6:108 BW te vergoeden schade heeft geleden. De gevorderde verklaring voor recht en veroordeling tot schadevergoeding op te maken bij staat zullen daarom in een op het voorgaande toegesneden vorm worden toegewezen. Over shockschade overweegt het Hof als volgt. Geïntimeerde stond in de nauwst denkbare familieverhouding tot de overledenen en heeft het ongeval voor zijn ogen zien gebeuren en hij is direct erna geconfronteerd met een zwaargewonde echtgenote die naar het ziekenhuis is gebracht, alwaar zij vrij kort nadien is overleden, evenals hun pasgeboren dochter die met keizersnede was gehaald. Dat hierdoor bij geïntimeerde een hevige emotionele schok is teweeggebracht en dat daaruit geestelijk letsel is voortgevloeid, acht het Hof voldoende aannemelijk. De bedragen dienen bij schadestaatprocedure te worden opgemaakt.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Datum uitspraak: 21-08-2018

ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2018:159

Zaaknummer: AR 857/2014 – ghis 81923/2017 – H 409/16 en H 175/17 – AUA2016H00054 en AUA2016H00055

Rechters: H.J. Fehmers, F.W.J. Meijer en J. de Boer

Advocaten: C. Lejuez, D.G. Kock, E.M.J. Cafarzuza en E.J.M. Lotter Homan

Wetsartikelen: 6:108 BW en 6:99 BW

RECHTSPRAAK

Na een aanrijding met een dronken autobestuurder zijn de echtgenote en pasgeboren dochter van geïntimeerde overleden. Toepassing omkeringsregel. De autobestuurder is voor 50% aansprakelijk voor het ongeval. Toekenning van shockschade.

Bij een verkeersongeval tussen twee auto's zijn de echtgenote en de pasgeboren dochter van geïntimeerde om het leven gekomen. Appellant was (flink) onder invloed van alcohol. Wegens het handelen in strijd met de Landsverordening Wegverkeer, is de zogenoemde 'omkeringsregel' van toepassing, zodat tot op tegenwijs moet worden uitgegaan van het bestaan van het voor aansprakelijkheid vereiste causaal verband tussen het onrechtmatig handelen – het rijden onder invloed – en het ongeval en de daaruit voortvloeiende schade. Appellant heeft aangevoerd dat het verkeersongeval uitsluitend toe te rekenen is aan geïntimeerde. Hij zou een onverwachte manoeuvre hebben gemaakt en er waren zo weinig uitwijkmogelijkheden ter plaatse, dat geen automobilist, hoe nuchter ook, een aanrijding had kunnen voorkomen. Om tegenbewijs te leveren heeft appellant een verkeersongevallenrapport in het geding gebracht, waaruit blijkt dat appellant zeer snel heeft gereageerd en dat er inderdaad geen uitwijkmogelijkheden waren. Er was, ook voor een niet onder invloed zijnde bestuurder, onder de gegeven omstandigheden te weinig tijd en ruimte ter beschikking om te reageren en te handelen ter voorkoming van de aanrijding, aldus het rapport. Desondanks is appellant niet in het leveren van het opgedragen tegenbewijs geslaagd. De mogelijkheid dat, zoals door geïntimeerde is gesteld, het ongeval mede is veroorzaakt doordat appellant als gevolg van zijn alcoholgebruik te hard heeft gereden, althans zijn snelheid onvoldoende op de plaatselijke omstandigheden heeft aangepast, is immers open blijven staan.

Omdat aannemelijk is dat de ernst van de schade, waarvan de aard voldoende bekend is, in belangrijke mate het gevolg is geweest van de snelheid waarmee appellant kwam aanrijden, zal het Hof bij gebrek aan concrete aanknopingspunten voor een andere verdeling de mate waarin appellant aan de schade heeft bijgedragen op 50% stellen. Dit betekent dat appellant voor dat percentage aansprakelijk zou zijn geweest jegens de als gevolg van het ongeval overleden echtgenote en dochter van geïntimeerde. Aannemelijk is de mogelijkheid dat

geïntimeerde als gevolg van het ongeval enige op de voet van artikel 6:108 BW te vergoeden schade heeft geleden. De gevorderde verklaring voor recht en veroordeling tot schadevergoeding op te maken bij staat zullen daarom in een op het voorgaande toegesneden vorm worden toegewezen. Over shockschade overweegt het Hof als volgt. Geïntimeerde stond in de nauwst denkbare familieverhouding tot de overledenen en heeft het ongeval voor zijn ogen zien gebeuren en hij is direct erna geconfronteerd met een zwaargewonde echtgenote die naar het ziekenhuis is gebracht, alwaar zij vrij kort nadien is overleden, evenals hun pasgeboren dochter die met keizersnede was gehaald. Dat hierdoor bij geïntimeerde een hevige emotionele schok is teweeggebracht en dat daaruit geestelijk letsel is voortgevloeid, acht het Hof voldoende aannemelijk. De bedragen dienen bij schadestaatprocedure te worden opgemaakt.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Datum uitspraak: 21-08-2018

ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2018:160

Zaaknummer: AR 858/2014 – ghis 81921 – H 408/16 en H 410/16 – AUA2016H00056 en AUA2016H00057

Rechters: H.J. Fehmers, F.W.J. Meijer en J. de Boer

Advocaten: C. Lejuez, D.G. Kock, E.M.J. Cafarzuza en E.J.M. Lotter Homan

Wetsartikelen: 6:108 BW en 6:99 BW

RECHTSPRAAK

Na een aanrijding van achteren heeft eiser onder meer whiplashklachten opgelopen. Eiser vordert van verzekeraar ASR een betaling van € 403.710,43, ter vergoeding van ziektekosten, een verlies aan zelfwerkzaamheid, verlies van arbeidsvermogen en immateriële schade. De rechtbank benoemt een arbeidsdeskundige om in kaart te brengen welke gevolgen de beperkingen voor de werkzaamheden van eiser hebben en in hoeverre dit leidt tot een vermindering van zijn inkomsten.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 01-08-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:5184

Zaaknummer: C/16/445317 / HA ZA 17-694

Rechters: A.S. Penders

Advocaten: J.F.D. Bruinsma, W.A.M. Rupert en J.C. Rous

RECHTSPRAAK

Bekende persoon van televisie wordt in verschillende columns gepubliceerd door Metro beschuldigd van aanranding en verkrachting. Toekenning van € 10.000 smartengeld wegens de aantasting van de goede naam, eer en reputatie.

Eiser treedt regelmatig op in de televisieprogramma's *Dit was het nieuws* en *De wereld draait door*. Gedaagde is uitgeefster van het dagblad *Metro* en de bijbehorende website. Op de site zijn verschillende columns geplaatst met het verhaal van de schrijfster dat zij is aangerand en dat zij emotionele gevolgen ondervindt door de aanranding. In de columns is de naam van eiser niet genoemd, maar in reacties onder het bericht is zijn naam wel genoemd. De voorzieningenrechter overweegt als volgt. Anders dan de uitgeefster heeft betoogd is de voorzieningenrechter van oordeel dat de column herleidbaar is geworden tot eiser. De uitgeefster heeft er weliswaar terecht op gewezen dat in de column de naam van eiser niet wordt genoemd noch de comedyclub waar hij werkt, maar er wordt wel melding gemaakt van het feit dat het gaat om een 'grappenmaker die bij een comedyclub werkt en rechten heeft gestudeerd'. De schrijfster van de column heeft voorts na het plaatsen van de column een bericht op Twitter gepost met daarbij een YouTube-filmpje van eiser. Hoewel de uitgeefster, zoals zij terecht heeft aangevoerd, hiervoor niet aansprakelijk is, is de column door deze tweet wel herleidbaar geworden tot eiser. De beschuldigingen vinden niet voldoende steun in feitenmateriaal. Daarom is de column onrechtmatig. De rechtbank overweegt in de bodemprocedure als volgt. De rechtbank stelt voorop dat de uitgeefster door de onrechtmatig geachte publicaties inbreuk heeft gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van eiser. Daarmee is de aanspraak op schadevergoeding wegens aantasting in de persoon in de zin van artikel 6:106 lid 1 onder b BW gegeven. De aan de uitgeefster toerekenbare immateriële schade dient door de rechtbank te worden begroot naar billijkheid, rekening houdend met alle omstandigheden van het geval. De rechtbank overweegt als volgt. De aard van de immateriële schade betreft de aantasting van de goede naam, eer en reputatie van eiser. De tot eiser herleidbare beschuldigingen in de column van 2015 betreffen aanranding en mishandeling; dit zijn ernstige strafbare feiten. In de column van 2016 wordt gesproken van een nog zwaarder strafbaar feit, te weten verkrachting. Deze aantijgingen komen, gezien hun aard en

toonsetting, neer op een forse aantasting in de persoon en goede naam van eiser. Zoals toegelicht door eiser, is het immateriële effect van deze beschuldigingen des te schadelijker voor eiser gegeven zijn publieke bekendheid als cabaretier en gast in televisieprogramma's, waarbij hij zich regelmatig uitlaat over actuele maatschappelijke onderwerpen, waarmee zijn reputatieschade een gegeven is. Voorts weegt mee dat *Metro* een groot bereik heeft. Alle omstandigheden afwegend en in acht genomen hetgeen in recente Nederlandse jurisprudentie aan smartengeld is toegekend in vergelijkbare gevallen, wordt de immateriële schadevergoeding die uitgeefster aan eiser dient te betalen, naar billijkheid begroot op een bedrag van € 10.000.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 14-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:1555

Zaaknummer: C/13/629708 / HA ZA 17-557

Rechters: P.J. van Eekeren

Advocaten: R. Klöters en I.M.C.A. Reinders

Wetsartikelen: 8 EVRM, 10 EVRM en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Vervolg op PS 2017-0368. Werknemer vordert schadevergoeding van zijn werkgever wegens psychosociale werkbelasting. Tussenuitspraak over het honorarium van de deskundige. Beide partijen dienen ieder de helft van een aanvullend voorschot te deponeren.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 24-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4605

Zaaknummer: 200.160.342_01

Rechters: M.A. Wabeke, J.F.M. Pols en M.E. Bruning

Advocaten: G.A. Diebels en C.M.J. de Bont